

ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
καὺτοῖς οὐπὶ Ταινάρῳ θεός
σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
κάμοι γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
ἀτάρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
ἡμῶν γὰρ ἄνδρες—οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω·
μέμνησθε τοῦθ' , ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω—,
ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ παρακεκομμένα,
ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενά,
ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια.

Aristophanes Acharnians 507-519